

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnej **I. H.**, naposledy bývajúcej v P., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Mestom Podolíneč, **o vymoženie 661,20 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 2 Er 259/2006, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. júla 2014 sp.zn. 2 CoE 69/2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením z 23. marca 2013 č.k. 2Er 259/2006-31 exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie špecifikovaného v odôvodnení uznesenia vyhlásil za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok,“) a zastavil ju podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Konštatoval, že v danom prípade rozhodcovská doložka nebola dojednaná v súlade so zákonom, nebolo osobitne dojednaná a podpísaná, pričom z nej nie je zrejmé, či povinná bola oboznámená s jej existenciou a dôsledkami. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 10. mája 2011 sp.zn. 12CoE 11/2011 uviedol, že rozhodcovská zmluva nebola uzatvorená písomne, pretože k zachovaniu písomnej formy nepostačuje odkaz na všeobecné prehlásenie dlžníka, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Z týchto dôvodov považoval rozhodcovskú zmluvu za neplatnú. Neplatná

rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vo veci konať, preto rozsudok ním vydaný nebol vykonateľným exekučným titulom. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove uznesením zo 17. júla 2014 sp.zn. 2 CoE 69/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. K návrhu na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) uviedol, že je vecou členských štátov, aby sa vyrovnali s otázkou, či v konkrétnom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (rozsudok Súdneho dvora Pannon C-243/08). Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak nedošlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a nemohol ani vydať rozhodcovský rozsudok. Doplnil, že exekučný súd je oprávnený posúdiť otázku existencie právomoci rozhodcovského súdu samostatne. Zdôraznil, že dojednaný úrok z omeškania odporoval nielen dobrým mravom, ale aj zásadám poctivého obchodného styku.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s §243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júla 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová